

віддалених робочих місцях, однією з напрямків розвитку якої є створення «пісочниць». «Пісочниця» містять деякі елементи організації Інтернет-кафе, але створені для підтримки саме віддалених робочих місць. Елементом створення та подальшої роботи «пісочниць» є вдосконалення організації праці на віддалених робочих місцях та адаптація працівників до умов ефективної зайнятості на таких робочих місцях.

Однак, зрозуміло, що організація віддалених робочих місць потребує підтримки з боку держави та вирішення комплексних завдань як в економічному, так і соціально-правовому аспектах.

Література

1. Калина А.В. Організація і оплата праці в умовах ринку (аспекти ефективності): навч. посібник / А.В. Калина. – К.: МАУП, 2001. – 312 с.

2. Махсма М.Б. Економіка праці: навч. посібник / М.Б. Махсма. – К.: Вид-во Європ. ун-ту, 2004. – 188 с.

3. Постановление Совета Министров СССР «О мерах по дальнейшему улучшению использования труда пенсионеров по старости и инвалидов в народном хозяйстве и связанных с этим дополнительных льгот». – Метод доступа на 23.04.2010: <<http://zakon.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cg?nreg=v0674400-73>>.

4. Грішнова О.А. Економіка праці та соціально-трудова відносин: Підручник / О.А. Грішнова – К.: Знання, 2006. – 559 с.

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА БАНКІВСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ

І.Г. Брітченко, д.е.н., професор

Є.О. Чернявський, здобувач

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

У статті досліджено вплив інформаційних технологій на функціонування банку і його систему управління, наголошено на необхідності побудови інформаційних банківських систем (ІБС) на базі сучасних міжнародних стандартів з урахуванням вимог надійності і захищеності банківської інформації

Інформаційна банківська технологія (ІБТ) – процес перетворення банківської інформації на основі методів збору, реєстрації, передачі, зберігання і обробки даних в цілях забезпечення підготовки, ухвалення і реалізації управлінського рішення з використанням засобів персональної обчислювальної техніки. У фінансово-кредитній системі ІБТ сприяють своєчасному і якісному виконанню банківських функцій, а також значно підвищують рівень управління як банківською системою в цілому, так і кожним банком окремо, і є практичною реалізацією інформаційних банківських систем (ІБС). Але сама досконала технологія без відповідної системи буде неефективна, а в сучасних умовах і нежиттєздатна.

Структуризація ІБС передбачає виділення елементів за функціональними ознаками об'єкту, наприклад, виділення модулів системи (модуль розрахунково-касового обслуговування, модуль обліку комерційних кредитів, модуль обліку депозитів тощо). Таким чином, структура сучасної ІБС реалізується в наборі функціональних модулів, побудованих в єдиному технологічному ключі, об'єднаних навколо єдиного фінансового ядра і таких, що працюють на єдиній апаратній-програмній платформі.

Функціональні підсистеми ІБТ відображають одну з особливостей банківських систем – модульний принцип побудови, який властивий більшості сучасних банківських систем.

З погляду банківських професіоналів і їх клієнтів банк є фінансовою установою. Проте з погляду інформаційних фахівців банк виглядає як підприємство по переробці і передачі інформації. Фінансові і грошові процеси, що відбуваються в банку, можуть і повинні бути інтерпретовані як процеси обробки, зберігання і перенесення інформації. Це відноситься рівно як до розрахункових процесів, що маніпулюють інформацією про стан рахунків клієнтів, так і до

процесів управління банком і ухвалення рішень в сфері, наприклад, кредитної діяльності.

Особливо яскраво така інтерпретація виявляє себе під час переходу банків, ділового світу і всього суспільства на нові методи грошового обігу, коли запровадження кредитних і дебетових карток, банкоматів, електронного обслуговування клієнтів тощо призводить до того, що всі платіжні, розрахункові та інші фінансові процедури не потребуватимуть паперових грошей і документів, а полягатимуть в комп'ютерній обробці і передачі інформації.

Маючи на увазі таку перспективу, не можна недооцінювати роль інформаційних систем і телекомунікацій в банківській справі. З цієї точки зору проблема управління, що широко розуміється, стає ключовою в забезпеченні ефективності і надійності роботи банку, саме її якісне рішення визначить зрештою його життєздатність і конкурентоспроможність. При формуванні концепції управління банком і під час вибору базових засобів його інформатизації слід використовувати і враховувати існуючі міжнародні стандарти і рекомендації в даній області. Ці рекомендації підсумовують накопичений досвід управління локальними, глобальними мережами і інтермережами на їх основі, виділяють основні функціональні області мережного управління, визначають його архітектуру, інформаційну базу і протоколи.

Сучасні ІБТ дозволяють удосконалити і зробити надійнішими процеси банківської діяльності.

Література

1. Закон України «Про банки і банківську діяльність» // Відомості Верховної Ради України. – 2001, N 5–6. – С. 30.

2. Закон України «Про фінансові послуги і державне регулювання ринків фінансових послуг» від 12.07.2001 № 2664-III // Офіційний Web-сайт Верховної Ради України. – [On-line]. Метод доступу на 29.04.2010: <<http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=2&nreg=2664%2D14>>.

3. Домрачев В.М. Інформаційні банківські системи: навч. посібник / В.М. Домрачев; В.В. Єрмак, К.М. Гребінець, Є.В. Домрачев. – К.: Вид-во Європ. ун-ту, 2007. – 333 с.

4. Свириденко В.Ю. Інформаційні системи фінансових установ: навч. посіб. / В.Ю. Свириденко – Ірпінь: Національна академія ДПС України, 2006. – 80 с.

ОДНА З БІЗНЕС-МОДЕЛЕЙ ВЗАЄМОДІЇ ГОСПОДАРЮЮЧИХ АГЕНТІВ В B2B

М.В. Макарова, *д.е.н., професор ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Розглянуто сутність напрямку електронного бізнесу B2B, виокремлено характерні риси однієї з нових схем комерційної взаємодії в межах цього напрямку, що базується на визначальній ролі реклами в безплатних програмних мобільних і Web-застосуваннях

Нині електронним бізнесом фахівці вважають будь-яку ділову активність, що використовує можливості інформаційних мереж для перетворення внутрішніх і зовнішніх зв'язків компанії з метою створення прибутку. За визначенням ЮНІДО (комісії ООН з промислового розвитку) чотирма основними компонентами бізнесу є маркетинг, виробництво, продажі і платежі. Якщо дві або більше з цих складових реалізуються із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), бізнес стає електронним. У межах електронної комерційної взаємодії нині виділяється декілька напрямів, серед яких визначальну роль за обсягами оборотів, масштабами діяльності займає напрям B2B (від англ. business-to-business – «бізнес до бізнесу»), сутність якого полягає у взаємодії бізнесових структур між собою.

Сюди відносять і загальну підтримку з допомогою ІКТ ланцюгів постачання продукції (виробник – дистриб'ютор – дилер – роздрібна торгівля), і вибір постачальників на основі проведення он-лайнних тендерів тощо. Класичними бізнес-моделями, що відповідають напрямку B2B, визнаються вертикальні і горизонтальні торговельні майданчики, сумісна комерція компаній, що включає їх інформаційну взаємодію. Однак в останній час форми взаємодії господарюючих агентів в B2B демонструють нам новітність в підходах, котру ми навряд чи можемо бачити в